

Ilustrații de / *Illustrations de* / Illustrations by
Răzvan Dragoș Petrișor

© 2018 ePublishers.

Toate drepturile rezervate. *Tous droits réservés.* All rights reserved.

ISBN 978-606-716-806-8

Pentru mai multe informații privind această carte, scrieți la / *Pour plus d'informations sur ce livre, écrivez à* / For more information on this book write to:

info@ePublishers.info.

www.epublishers.info

www.epublishers.us

www.LibrariaCoresi.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
IANCU, ADINA

Micuța domnișoară A : lectură ușoară = Petite Mlle A : lecture facile = Little Miss A : easy reading / Adina Iancu. —

București : ePublishers, 2018

ISBN 978-606-716-806-8

821.135.1

ADINA IANCU

MICUȚA DOMNIȘOARĂ A

Lectură ușoară

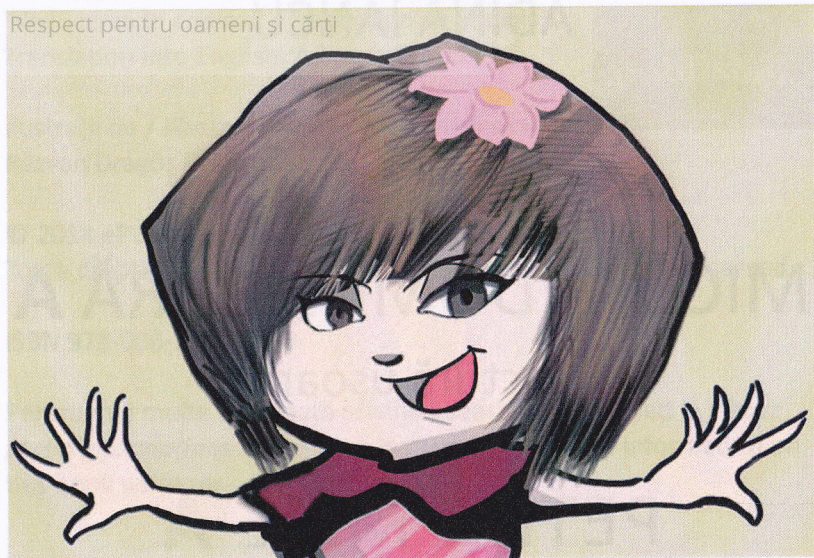
PETITE MLLE A

Lecture facile

LITTLE MISS A

Easy reading

CUPRINS TABLE DE MATIÈRES CONTENTS

5, 45	MICUȚA DOMNIȘOARĂ A
5	PETITE MLLE A
45	LITTLE MISS A

Bună! Eu sunt Ada și am trei ani. Ea este mama.

Sunt supărată pe mama. În fiecare zi mă duce la creșă. Eu vreau să merg la mare, să mă joc cu apă și să fac castele din nisip și nu vreau să merg la creșă. În fiecare dimineață ea mă trezește, mă spală pe față și pe dinți, îmi dă să beau o cană de lapte și să mănânc ceva, mă îmbracă și mă duce la creșă.

Nu îmi place deloc la creșă. Trebuie să stau cuminte, să nu alerg, și să dorm. Nu îmi place să dorm. Mie îmi place să mă joc toată ziua cu copiii.

Într-o zi doamna educatoare a spus să dormim și a plecat din cameră. Eu

Bonjour ! Je m'appelle Ada et j'ai 3 ans. Elle, c'est maman.

Je suis fâchée contre maman. Chaque jour elle m'amène à la crèche. Je veux aller à la mer, jouer avec l'eau et faire des châteaux de sable et je ne veux pas aller à la crèche. Chaque matin elle me réveille, lave mon visage et brosse mes dents, me donne une tasse de lait à boire et quelque chose à manger, m'habille et m'amène à la crèche.

Je n'aime pas du tout la crèche. Je dois être sage, ne pas courir et dormir. Je n'aime pas dormir. Moi j'aime jouer toute la journée avec les enfants.

Un jour, madame l'éducatrice nous a dit de dormir et ensuite elle est sortie de la chambre. Je

m-am ridicat din pătuț și m-am uitat în jur. Cred că este prea multă liniște. Nu se aude niciun zgomot. Cred că doamna educatoare a plecat și mai cred că ne putem juca.

– Voi dormiți? i-am întrebat pe ceilalți patru copii.

– Eu nu dorm!

– Nici eu nu dorm!

– Nici noi nu dormim!

– Hai să ne jucăm!

– Cu ce să ne jucăm?

– Să facem o scenă, să ne urcăm pe ea și să cântăm? Să vedem cine cântă cel mai frumos!

– Cum să facem scena?

– Și ce cântăm?

– Facem o scenă din frunze. Uite, toate florile din cameră au frunze! Le rupem și facem o scenă ca un covor. Și cântăm

me suis levée de mon lit et j'ai regardé autour de moi. Je crois qu'il fait trop de silence. On n'entend aucun bruit. Je crois que madame l'éducatrice est partie et je crois aussi que nous pouvons jouer.

– Vous dormez, vous ? demandai-je les 4 autres enfants.

– Je ne dors pas !

– Moi non plus !

– Nous aussi, nous ne dormons pas !

– Allons jouer !

– Jouer à quoi ?

– Faire une scène, y monter et chanter ? Voir qui chante le mieux !

– Comment faire la scène ?

– Et chanter quoi ?

– On fait une scène de feuilles. Regardez, toutes les plantes de cette chambre ont des feuilles ! Nous les rompons et nous faisons une scène comme un tapis. Et nous chantons

cântece. Voi nu știți cântece?

– Eu știu „Am o căsuță mică!”, a spus Matei.

– Eu știu „Bat din palme” de la *Tra-la-la*, a spus Ana.

– Tu nu știi nimic? am întrebat-o pe Ioana.

– Eu știu o poezie.

– Și eu știu o poezie despre un cățel, a spus Andrei.

– Foarte bine. Facem un concurs! am spus eu. Hai să rupem toate frunzele de la flori și să le punem frumos pe jos!

Toți copiii au coborât din pătuț și au rupt toate frunzele. Le-am așezat frumos pe jos ca să facem o scenă.

– Este prea mică scena! a spus Ioana.

des chansons. Vous ne connaissez pas de chansons ?

– Moi je connais "J'ai une petite maison" ! dit Matei.

– Moi je connais "Je tape mes mains" de *Tra-la-la*, dit Ana.

– Toi, tu ne sais rien ? demandai-je à Ioana.

– Je sais une poésie.

– Moi aussi je sais une poésie sur un chien, dit Andrei.

– Très bien. On fait un concours ! dis-je. Allons rompre toutes les feuilles des plantes et les arranger par terre !

Tous les enfants sont descendus des lits et ont rompu toutes les feuilles. Nous les avons arrangées par terre pour faire une scène.

– Elle est trop petite, la scène ! dit Ioana.

– Eu pun și pământ! am spus eu. Iau pământ din ghiveci și pun peste frunze.

– Și eu pun perne, a spus Matei.

– Mai sunt niște hârtii pe biroul doamnei educatoare. Le luăm?

– Sigur! Dar trebuie să le rupem, să fie mai multe, așa, ca un covor colorat: alb, negru, verde, albastru și roz.

Toate lucrurile sunt acum pe jos: frunze, pământ, hârtii rupte și perne albastre și roz. Nu este o scenă foarte înaltă și frumoasă și noi suntem cam murdari. Dar este scena noastră, noi am făcut-o.

– Cine cântă primul? întreabă Ana.

– Je vais mettre aussi de la terre ! dis-je. Je prends de la terre du pot et la mets sur les feuilles.

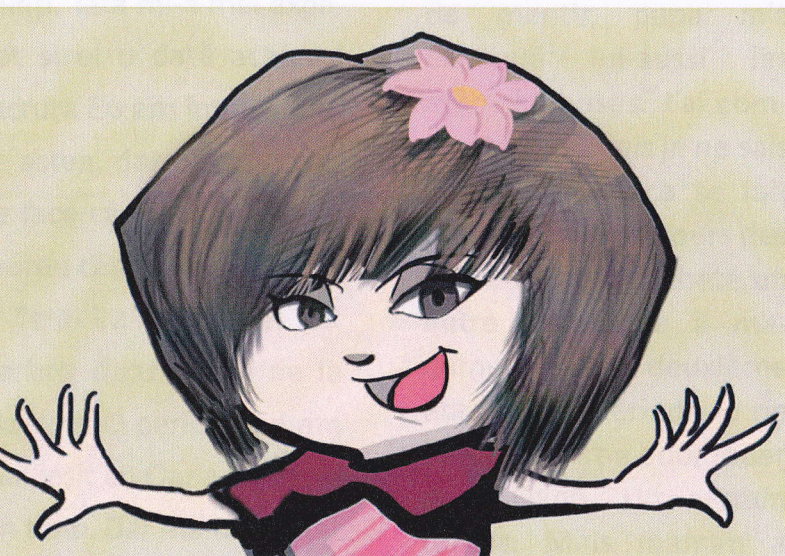
– Et je vais mettre des oreillers, dit Matei.

– Il y a des feuilles de papier sur le bureau de madame l'éducatrice. On les prend ?

– Bien sûr ! Mais il faut les rompre, pour qu'elles soient plusieurs, comme ça, comme un tapis coloré: blanc, noir, vert, bleu et rose.

Toutes les choses sont maintenant par terre : des feuilles, de la terre, des papiers rompus et des oreillers bleus et roses. Ce n'est pas une scène très haute ni très belle et nous sommes un peu sales. Mais c'est notre scène, nous l'avons faite nous mêmes.

– Qui chante le premier ? demanda Ana.

Bună! Eu sunt Ada și am trei ani. Ea este mama.

Sunt supărată pe mama. În fiecare zi mă duce la creșă. Eu vreau să merg la mare, să mă joc cu apă și să fac castele din nisip și nu vreau să merg la creșă. În fiecare dimineață ea mă trezește, mă spală pe față și pe dinți, îmi dă să beau o cană de lapte și să mănânc ceva, mă îmbracă și mă duce la creșă.

Nu îmi place deloc la creșă. Trebuie să stau cuminte, să nu alerg, și să dorm. Nu îmi place să dorm. Mie îmi place să mă joc toată ziua cu copiii.

Hi! I'm Ada and I'm three years old. She's Mom.

Mom makes me mad. She takes me to the nursery every day. I want to go to the seaside, to play with water and make sand castles, and I don't want to go to the nursery. She wakes me up every morning, washes my face and brushes my teeth, gives me a cup of milk to drink and something to eat, dresses me up and takes me to the nursery.

I don't like the nursery at all. I have to be quiet, I mustn't run, and I have to sleep. I don't like sleeping. I like playing with the kids all day.

Într-o zi doamna educatoare a spus să dormim și a plecat din cameră. Eu m-am ridicat din pătuț și m-am uitat în jur. Cred că este prea multă liniște. Nu se aude niciun zgomot. Cred că doamna educatoare a plecat și mai cred că ne putem juca.

– Voi dormiți? i-am întrebat pe ceilalți patru copii.

– Eu nu dorm!

– Nici eu nu dorm!

– Nici noi nu dormim!

– Hai să ne jucăm!

– Cu ce să ne jucăm?

– Să facem o scenă, să ne urcăm pe ea și să cântăm? Să vedem cine cântă cel mai frumos!

– Cum să facem scena?

– Și ce cântăm?

– Facem o scenă din frunze. Uite, toate florile din cameră au frunze! Le

One day teach' puts us to sleep and left the room. I get up from the little bed and look round. I think there's too much silence. There's no noise at all. I think teach' is gone and I think we can play.

"Are you sleeping?" I ask the other four children.

"I'm not seeping!"

"Me neither!"

"We neither!"

"Let's play!"

"What can we play with?"

"Make a stage, get on it and sing? Let's see who sings the most beautifully!"

"How to make the stage?"

"And what are we singing?"

"We make a stage from leaves. Look, all the flowers in the room have

rupem și facem o scenă ca un covor. Și cântăm cântece. Voi nu știți cântece?

– Eu știu „Am o căsuță mică!”, a spus Matei.

– Eu știu „Bat din palme” de la *Tra-la-la*, a spus Ana.

– Tu nu știi nimic? am întrebat-o pe Ioana.

– Eu știu o poezie.

– Și eu știu o poezie despre un cățel, a spus Andrei.

– Foarte bine. Facem un concurs! am spus eu. Hai să rupem toate frunzele de la flori și să le punem frumos pe jos!

Toți copiii au coborât din pătuț și au rupt toate frunzele. Le-am așezat frumos pe jos ca să facem o scenă.

– Este prea mică scena! a spus Ioana.

leaves! We tear them and make a stage like a carpet. And we sing songs. Don't you know songs?"

"I know, 'I have a little house!'", said Matei.

"I know 'Clap hands' from Tra-la-la", said Ana.

"Don't you know anything?" I asked Ioana.

"I know a poem."

"And I know a poem about a puppy," said Andrei.

"Very good. We make a contest!" I said. "Let's tear all the leaves of the flowers and spread them nicely on the floor!"

All the children left their little beds and tore all the leaves. We spread them on the floor to make a stage.

"The stage is too small!" said Ioana.

– Eu pun și pământ! am spus eu. Iau pământ din ghiveci și pun peste frunze.

– Și eu pun perne, a spus Matei.

– Mai sunt niște hârtii pe biroul doamnei educatoare. Le luăm?

– Sigur! Dar trebuie să le rupem, să fie mai multe, așa, ca un covor colorat: alb, negru, verde, albastru și roz.

Toate lucrurile sunt acum pe jos: frunze, pământ, hârtii rupte și perne albastre și roz. Nu este o scenă foarte înaltă și frumoasă și noi suntem cam murdari. Dar este scena noastră, noi am făcut-o.

– Cine cântă primul? întreabă Ana.

“I’m adding earth too!” I said. “I take earth out of the pots and sprinkle it over the leaves.”

“And I get some pillows”, Matei said.

“There are some papers on teachie’s desk. Shall we take them?”

“Sure! But we have to tear them, to make it look like a colorful carpet: white, black, green, blue and pink.”

Everything’s now on the floor: leaves, earth, torn papers and blue and pink pillows. It’s not a very high and beautiful stage and we’re a little dirty. But it’s our stage, we made it.

“Who sings first?” Ana asked.